

MEDIAȘUL LA TREI TIMPURI

TRECUTUL

Într-o Mediaș ca într-un oraș dintr-o
stampă veche. O stampă de peste 700 de
ani. O stampă careia meșteri necu-
noscuți i-au adăugat an de an, de-
ceni de decenii, secol de secol, to-
ate schimbările peisajului. Și îi
distingi culorile vechi, băute de plo-
cenișii, mincate de picle vinete,
cum îi disting și cele noi, în care
se scaldă, primăvara, și soarele
și cerul și florile livezilor.

Străbătând orașul, străbăți șapte
veacuri de istorie. Și la fiecare pas
te oprești ca să întorci o filă, să-ți
reamintești o întâmplare. De după
fiecare zid, de după fiecare
turn, de sub fiecare gang bol-
tărit îți apare parca, neșters de ani,
chipul unor înaintași de seamă, a
căror faimă a rămas neștirbită pînă
în zilele noastre. Iată-l pe Christian

ORAȘELE JUDEȚULUI

Schaeus, umanistul de renume, tre-
cînd, ea pe vremuri, purtînd la
subțioară, între coapsele de lemn
îmbrăcate în piele, acele două pre-
zece cînturi ale operei sale de că-
pătenie „Ruine Pannonice”. Alături
de el, iată că pășește și celălalt în-
vățat medievian, Lavrentie Topelin,
cum îi scrie numele Miron Costin,
cîntîndu-l neconștient în opera sa și
numindu-l cu admirație „iscusit is-
toric”, ba chiar tîlmăcind și pre-
lucrînd una din lucrările sale.

Răsar din timpuri mai noi, chipu-
rile lui Axente Sever, prefect al
legiunilor lui Avram Iancu, ori a fost
prieten al românilor care a fost
Ștefan Ludwig Roth.

Ti-l închipui pe Ilarie Chendi,
liceanul de atunci, și subtilul critic
de mai tîrziu, sau pe Visarion Ro-
man — și el școlar al Mediașului
într-o vreme — luminoasă figură a

(Continuare în pag. a III-a)

M. AVRAM

Concursul „Cele mai frumoase cărți ale anului 1967”

Cărți premiate, tipărite de Întreprinderea poligrafică Sibiu

Între 7 și 17 martie a.c. a fost
deschisă la Casa de cultură I.R.R.C.S.
București, o expoziție prin care s-au
făcut cunoscute publicului peste 600
de lucrări din producția editorială a
anului 1967 care participă la con-

cursul „Cele mai frumoase cărți ale
anului 1967”.

Concursul se găsește la a VI-a edi-
ție și este organizat de Centrul Edi-
torilor și Distribuitorilor Cărții din Comi-
tetul de Stat pentru Cultură și Artă.

Juriul concursului, alcătuit din cri-
tici literari și de artă, graficieni, in-
gineri șefi ai unor întreprinderi poli-
grafice, directori de edituri, artiști,
fotografi, sub președinția artistului
poporului Corneliu Baba, a acordat
distincții unui număr de 40 lucrări
editoriale și 5 colecții.

Din acestea, un număr de 6 lucrări
premiat aparțin întreprinderii „Poli-
grafice din Sibiu”.

Dicționarul tehnic Englez-Român,
Editura Tehnică, a fost premiat cu
medalia de aur.

SIBIUL

- Mai frumos
- Mai bine gos-
podărit

Am inițiat în ziarul de ieri o ac-
țiune al cărui principal obiectiv îl
formează felul în care este gospodă-
rită reședința județului nostru. Ne
propunem azi să ne concentrăm at-
enția asupra a ceea ce face tot atît
de direct contact cu ochiul ea și stra-
da: fațadele clădirilor. Oferim celor
interesați — sîntem convinși că vor
găsi... — o scurtă plimbare într-un
perimetru restrîns ca suprafață, dar
care include cea mai mare parte a

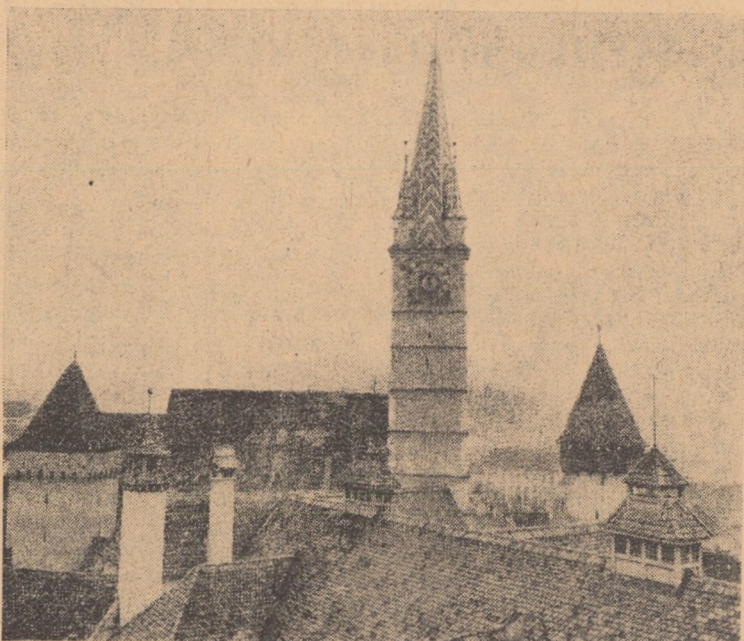
Unul din momen-
tele de atac ale
echipei sibiene în
întîlnirea cu puter-
nica formație Liceul
nr. 4 Timișoara.

ORGAN AL COMITETULUI JUDEȚEAN SIBIU AL P.C.R. ȘI AL CONSILIULUI POPULAR JUDEȚEAN PROVIZORIU

Anul I, nr. 31

Duminică, 24 martie 1968

4 pagini 30 bani

Ilustrată medievăna

Funiculare pentru transportul buștenilor

La exploatarea Orlat, parchetului Pucioiu, echipa de funiculariști
compusă din Ioan Talpoș și Ioan Streiciuc a instalat un funicular
pasager pentru apropierea și scoaterea din pădure a buștenilor pînă
la drumul de transport, de unde sînt transportați spre fabricile de
prelucrare. Funicularul are o lungime de 1.000 metri și o produc-
tăvitate zilnică de 25 mc, realizîndu-se prin punerea lui în func-
țiune o economie de 8 lei la tonă-kilometru.

Un funicular pasager similar pe o lungime de 800 metri a fost
pus în funcțiune și la Păraul Afund, în sectorul de exploatare Sibiu,
cu aceleași caracteristici și eficiență economică.

Mașină automată pentru lipit cutii

La Industria de me-
zeluri și conserve din
Sibiu, inginerul Remus
Dat a conceput și rea-
lizat o mașină automa-
tă pentru lipit cutii
trunchi de piramidă, o-

perație care pînă acum
se executa prin muncă
manuală.

Prin aplicarea inova-
ției inginerului Dat, se
înlătură munca manuală

în mediu toxic, se rea-
lizează cutii de calitate
superioară și mult mai
estetice. Eficiența econo-
mică anuală a inovației
este de 160.000 lei.

Toate forțele la pregătirea terenului pentru însămînțări

Se pare că primăvara s-a statornicit definitiv. În orice caz, gospo-
dării satelor, profitînd de timpul deosebit de favorabil din cursul
săptămîinii, au ieșit cu toate forțele și mijloacele la muncile cîmpului.
În timp ce pe unele tarle se execută lucrări de fertilizare, pe altele,
tractoristii pregătesc ogoarele sau însămînțează. Așa se și explică faptul
că în numeroase unități s-au și semănat pînă în prezent suprafețe
însămînțate cu mazăre, ovăz, sfeclă
de zahăr, cu diferite legume și alte
culturi. Totuși, față de timpul în-
aintat ritmul actual este încă nesatis-
făcător. Iată de altfel cîteva din
constatările făcute pe teren.

În lunci, la plantatul cartofilor

Membrii cooperativei agricole de
producție din Ruși au început de
cîteva zile plantatul cartofilor. Vi-

neri dimineața, în tarlaua din Lunci,
peste 50 de oameni se găsesc an-
treinați în această importantă lu-

(Continuare în pag. a III-a)

P. BUD

Seamănă sfecla de zahăr

La cooperativa agricolă de pro-
ducție Valea Viilor pînă ieri au fost
semănat, într-un teren bine pre-
gătit, peste 30 ha cu sfeclă de zahăr,
lucrări care continuă în ritm sus-
ținut. De altfel, aici activitatea a fost
în așa fel organizată încît tracto-
arele și mașinile să poată lucra fără
întrerupere. Există în permanență
asigurare, în vederea însămînțărilor,
peste 40 hectare, teren pregătit. Și
în zăvoi, pe malul Tîrnavei, se aude
dăruit de tractoare. Tîrarii coope-
ratori din Axente Sever seamănă
sfecla de zahăr. Au ales pentru a-
ceastă cultură cel mai bun teren și
după ce l-au fertilizat, arat și gră-
pat, de cîteva zile au intrat cu ma-
șinile de semănat S.P.C. 6 și S.U.29.
După cum am fost informați, pînă
vineri seara au fost însămînțate cu
sfeclă peste 40 hectare.

În locul „După grădini”, pe cele 40 hectare aparținînd C.A.P. Selimbăr,
se execută arături pentru însămînțări

Palori pe fațadele orașului

centrului. Revenim deci, spre deose-
bire de raidul de ieri, la zona cen-
trală. Vom începe și vom sfîrși cu
strada Nicolae Bălcescu.

Paradoxal aproape, în plin centru
o mare pată! O expune, cu vădite
tendințe de extindere, clădirea tele-
foanelor, sau mai nou „oficiul de

Peretele ar fi, chipurile, făcut din-
tr-un material care „nu se mai gă-
sește”. Am cerut, firește, părerea u-
nui inginer specialist în materie de
construcții. S-a deplasat la fața lo-
cului și ne-a comunicat cu un anu-
mit zîmbet pe buze că e dispus să-l
repare cu mîna lui în cazul că e

nalează nejustificat prezența, acum
după atîta timp de la darea în folo-
sire a complexului. Mai mult, în
partea stîngă se pare că nu s-a con-
siderat necesar să se curețe geamu-
rile stropite de vopsea...

(Continuare în pag. a III-a)

Marius VENTRĂ

- Se caută un atelier de scos pete!
- Dacă ne scumpim la tîrîță...

poștă și telecomunicații de municipiu,
Sibiu”. Am subliniat anume „de mu-
nicipiu” pentru că sîntem într-ade-
văr curioși să aflăm în ce limbă
este redactat textul de pe tabla al-
bastră ridicată pe colț... Revenim,
în fine, la... pata noastră. De mai
bine de un an de zile peretele de
deasupra intrării pentru public este
umbrît în crescendo de un fel de
plăcintă albicioasă, fără ca cineva
să caute să-i stăvilească înaintea
Ni s-a prezentat cu o ocazie ante-
rioră o „explicație” confecționată
pro causa de conducerea oficiului.

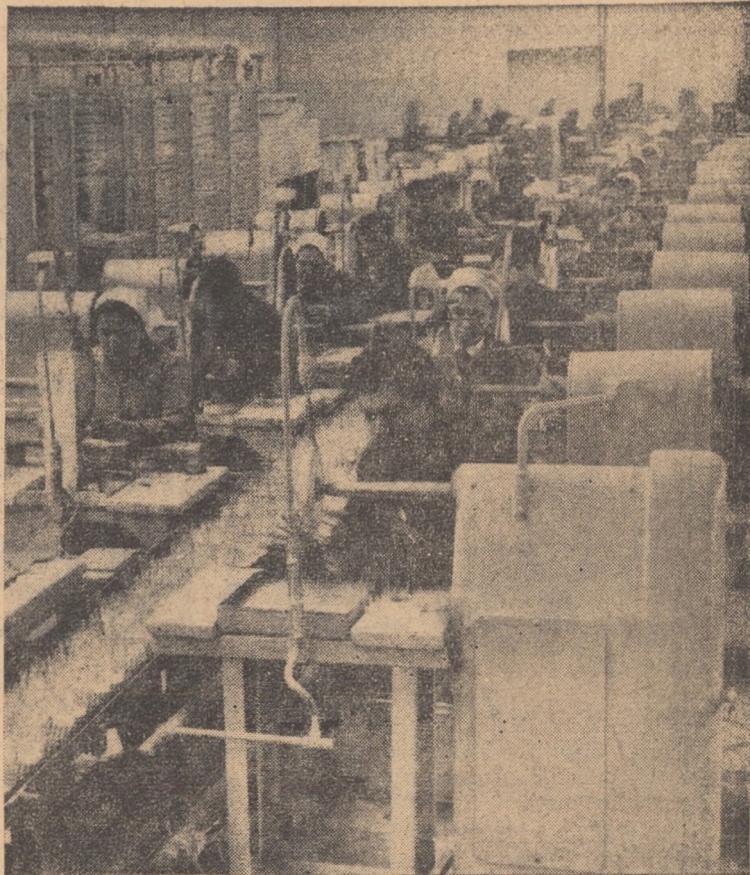
de la Oficiul municipal de poștă și
telecomunicații n-au descoperit încă
nemaipomenitul secret al zugrăvitu-
lui unui perete!

Depășim în raidul nostru fețele ce-
lorlalte clădiri ale străzii principale,
cu pereți vopsiți într-o discretă gamă
de culori (în sfîrșit!), lucru care le
pune în evidență farmecul. Treceam
se-ntelege, de-a lungul colosului ho-
telier „Bulevard”. Involuntar, privi-
rea alunecă de la înălțimea ultimui-
lui etaj la nivelul trotuarului. La
baza clădirii, rupturi sau porțiuni
din perete încă nefinisate își sem-

Zvon de primăvară

Comitetul executiv al Consiliului popular din Cîsnădie a stabilit
de curînd o serie de măsuri menite să ducă la buna gospodărire și
înfrumusețare a orașului. S-au stabilit lucrările ce trebuie executate
de urgență în fiecare circumscricție. Răspunzînd acestor cerințe,
majoritatea cetățenilor de pe străzile Tesătorilor, Selimbărului, Mă-
guriș, Sibiului și alte străzi au și început lucrările de curățire și
întreținere. E un zvon de primăvară care se face simțit în curtea
fiecărui gospodar.

L. STREZA coresp.

Vedere parțială a secției gravură de la fabrica „Sticla” Avrig
Foto: FR. NUSS

Informații - informații

Productivitate sporită 100 la sută

Acțiunea de autoutilare la Fabrica de confecții din Sibiu, se bucură
de atenție din partea cadrelor tehnice.
Recent, inginerul Ioan Gîndilă, din cadrul serviciului mecanic șef,
a executat o mașină de presat perine necesare costumelor Bărbă-
tești. Mașina îmbunătățește mult calitatea produselor executate și
sporește productivitatea muncii cu 100 la sută la operația respectivă.

Produse noi în comerț

După cum ne infor-
mează Direcția de in-
dustria locală, în acest
an Întreprinderea indus-
trială din orașul Me-
diaș livrează pe piață

noi produse, printre care
amintim: camera com-
binată „Stejeris” cu la-
terale din furnir de fag,
bibliotecă tip „Școlarul”,
suport de flori tip „Tir-

nava”, comutatori, prize,
întrerupători etc. Se stu-
diază, de asemenea, lan-
sarea unor noi desene
pentru cable de teracotă.

Magazinul „Antilopa”

Mîine dimineață se redeschide uni-
tatea de încălziminte și marochinării
„Antilopa”, de pe strada Nicolae Băl-
cescu din Sibiu.

Complet renovat și dotat cu mobi-
lier modern, magazinul „Antilopa”
oferă publicului, într-un cadru plă-
cut, produse intrate recent în vinzare.

Nicolae Herlea la Sibiu

Artistul emerit Nicolae Herlea va susține, vineri 29 și duminică
31 martie partitura rolului principal din opera „Bărbierul din
Sevilla” de Rossini.
Spectacolele vor avea loc în cadrul turneului pe care-l întreprin-
de la Sibiu Opera română din Cluj. Biletele au fost puse în
vinzare la agenția de bilete a Teatrului de stat.

Se mărește spațiul de parcare auto

În cadrul lucrărilor de sistemati-
zare a municipiului Sibiu, mărirea
spațiului de parcare auto ocupă un
loc important. Se fac amenajări în

Piața Cîmînului, pe B-dul 23 August
și în alte puncte principale ale ora-
șului.

Al doilea Jordaens la Brukenthal

Galeriile de artă
Brukenthal și-au îmbo-
gățit recent colecția cu
o pînă extrem de va-
loroasă. În urma con-
fruntărilor făcute de se-
ful secției de artă plas-
tică, Teodor Ionescu, ta-
bloul reproduc în fo-
tografia noastră a fost
atribuit marelui pictor
flamand Jacob Jor-
daens.

Se pare că tabloul
descoperit la Muzeul

Brukenthal a făcut par-
te, alături de un altul
aflat în Anglia, din co-
lecția artistului. Nici
unul din cele două ta-
blouri nu erau cunos-
cute pînă în prezent.

Sosit în mod special
pentru a vedea tablou-
rile de Jordaens aflate
în muzele din Româ-
nia, profesorul Michael
Jaffé de la Universi-
tatea din Cambridge
specialist în Jordaens,

a ales această pînă
pentru a participa la
expoziția retrospectivă
ce se va organiza în
 luna noiembrie în ca-
pitala Canadei, la Or-
tawa. După 300 de ani
de pribegie prin gale-
riile lumii, tabloul de
la Sibiu și cel din co-
lecția lui Sir Reynolds,
provenit tot din casa
lui Jordaens, se vor re-
întîlni pentru scurtă
vreme.

TRIBUNA LITERARĂ ȘI ARTISTICĂ

Octavian Goga: CVASIINEDITĂ

În 1905 apărea primul volum de versuri al lui Octavian Goga, intitulat simplu „Poezii”. Cuprindea 43 titluri de poeme care anunțau pe marele poet cîntăreț al pămîntului, apoi al întregirii neamului.

În cartea „Poezii” se află și un pastel de un cald și melancolic lirism: „Toamnă”. Poezia cuprinde cinci strofe a patru versuri.

Prin 1963 sau 1964 un tânăr mi-a dat manuscrisul unui poem de Goga intitulat „Toamnă”. Poemul cuprinde opt strofe a patru versuri. Manuscrisul nu este datat, dar bănuim că a fost scris prin 1902—1903. În perioada aceea Goga nu prea obișnuia să semneze manuscrisele. Acesta însă este semnat, nu sub text cum se obișnuiește, ci alături, în diagonală, astfel: „Scris de Octavian”. Probabil a însoțit o scrisoare a lui Goga către un prieten al lui.

Față de textul publicat de Goga în 1905, textul manuscrisului di-

feră aproape în întregime, deși ca idee poetică are același conținut; poate fi socotit ca o variantă de început a poemului. Singura strofă rămasă nemodificată în volum față de mss. este cea de a treia. Pentru edificare, dăm mai jos pe două coloane, strofa a II-a din mss. și din volum:

În manuscris:

La apus spre Dealu mare
Norii suri își poartă plumbul
În livadă trist își bate
Frunza veștedă porumbul

În volum:

Peste creștet de dumbravă
Norii suri își poartă plumbul,
Cu podoaba zdrențuită
Tremură pe cîmp porumbul

Am respectat ortografia din mss. și cea din volum.
Prin comparație, reiese munca de îmbunătățire a poemului depusă de Goga.

TOAMNĂ

Văl de brumă argintie
Smălțuit-mi-a grădina
Fierol de busuic
Li se uscă rădăcina

La apus spre Dealu mare
Norii suri își poartă plumbul
În livadă trist își bate
Frunza veștedă porumbul

Și cum de la miază noapte
Vine vântul fără milă
De pe vârful șurii noastre
Smulge'n sbor câte-o șindrilă

Și la goana lui păgână
Se ndoiesc nucii — bătrânii
Plâng-e-un pui de ciocărlie
Sus pe cumpăna fântânii

Plănsul lui duios se sbate,
Tristă, veche psalmodie...

Vântul toamnei — vântul toamnei.

De-ai ști tu ce-mi spune mie

Ultimele trei strofe din manuscris au fost eliminate din textul definitiv. Apreciem că aceste trei ultime strofe, de un sentimentalism, totuși poetic dozat, au fost socotite de Goga ca nepotrivite cu atmosfera de peisaj din primele cinci strofe, care formează un poem unitar, temeinic realizat, introdus în volum probabil tocmai pentru aceasta.

Dăm mai jos textul manuscrisului „Toamnă”¹⁾, interesant tocmai pentru că raportează la textul publicat în volum, arată puternicul simț autocritic al poetului și exigența sa față de propria-i operă.

LADMISS ANDREESCU

¹⁾ Cuprinsă în volumul „Octavian Goga: Poezii”, Editura pentru literatură, 1963, ediție îngrijită de I. D. Bălan, pagina 68.

²⁾ Manuscrisul se află depus la Muzeul literaturii de pe lângă Uniunea scriitorilor, mapa Ladmiss Andreescu.

Parcă trece risipindu-mi
Stolul drag de albe vise
Clipe dulci, mărunte clipe
Câte mintea-mi făurise

Imi aduc de tine-aminte
Spune-mi tu ce faci acum
Când atîta plîns e'n aer
Și pe frunză cade bura

Să te ocrotească dragă
Paza sfintei noastre legi
Glasul vântului toamnic
Să n'ajungi să-l înțelegi.

„UN SPIRIT DE ÎNALTĂ CULTURĂ”

(La reapariția ESTETICII lui Tudor Vianu)

Scriserile lui Tudor Vianu concepute „într-un spirit de înaltă cultură, preferind personalității prea sublimite considerațiile sistematice” — după aprecierea lui George Călinescu, evidențiază o unitate de concepție și gust care le garantează o prestativă sporită în cultura românească. Oferind o autonomie axiologică acest fapt nu are ca rezultat impunerea unei valori absolute, ca un tipar idealist, univoc, ci promovează ideea unui „climat axiologic”, realizat pe baza practicii social-istorice a omenirii. Plăsată în acest context necesar, scrutarea analitică a valorii estetice relevă nebanuite relații între creator, operă și mediu, într-o anumită „încadrare” istorică și socială.

În *Tezele unei filozofii a operei* (în volumul *Postume*, 1966), Tudor Vianu subliniază „legalitatea autonomă și imanență” a operei de artă, înscrind-se astfel în circuitul universal al teoriei organologice, care concepe opera de artă ca un produs organic, cu o rațiune proprie suficientă pentru a-i garanta existența de sine stătătoare. În această idee, opera de artă nu apare ca un postulat idealist, ci se explică prin forțele interne, centripete, ale specificității sale. Analiza temeinică a rațiunii suficiente de existență a operei de artă este intenția fundamentală a tratatului de *Estetică* al lui Tudor Vianu.

Plasat în continuitatea tradiției românești a esteticienilor universitari (Titu Maiorescu, Mihail Dragomirescu, Eugen Lovinescu), Vianu asimilează lecția speculației sistematice, specifică spiritului gânditor german, creînd o lucrare de sinteză bine structurată, scrisă la modul unei elvețiene lămpidat, reducînd cu eleganță intelectuală traiectoriile sinuoase ale ideilor speculative. Menționîndu-se cu prestativă între speculația abstractă a esteticii lui Hegel și determinismul rigid al neo-positivismului din secolul nostru, Vianu a creat un tratat de estetică bazat pe două valențe fundamentale: informațional și lucrativ. Lucrarea satisface atât necesitățile de largă și competentă informare într-un domeniu nu prea cercetat la noi, umplînd golul — resimțit la noi — al unor rigori de ușoară aplicabilitate în analiza operei de artă. Din punctul valorii estetice, Vianu deschide o perspectivă largă asupra culturii, dovedindu-se apropiat — pe această cale — preocupărilor lui Lucian Blaga de filozofie a culturii, dar cu soluții mai realiste, fără a-și rata totuși apetența analitică.

În *Problemele preliminare ale esteticii*, prima parte a tratatului său, Vianu operează interesantă disocieri între „frumosul natural” și „frumosul artistic”, comentînd critic ideile emise de-a lungul timpului în jurul acestei alternative a esteticii. Ară-

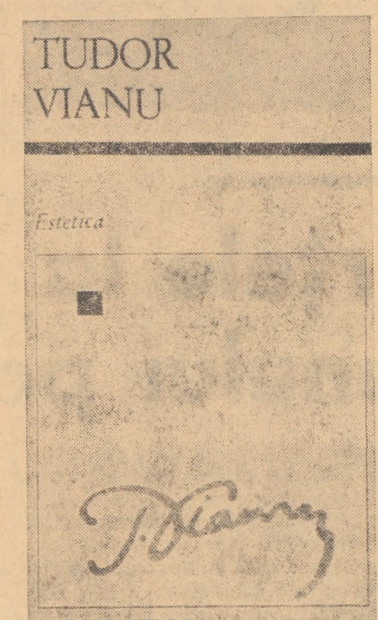
tînd că, dacă „frumusețea naturii păstrează pentru noi un caracter estetic, împrejurarea nu se explică decît prin faptul că o asimilăm cu arta”, Tudor Vianu precizează că frumusețea naturii este în sine extra-estetică, ea izvorînd din „tonusul fortifiant pe care anumite aspecte îl au asupra organismului nostru (răsvîritul soarelui, strălucirea cerului, vivacitatea culorii)”. Se evidențiază aici un principiu fundamental al gândirii sale axiologice: necesitatea asimilării într-un anumit sistem specific de referință. În tratatul de față, acest principiu se particularizează: „Un obiect nu devine pentru

determinat din adînc de un „sentiment al necesității”, în lipsa căruia „inspirația nu este autentică și valoarea operei dubioasă”.

Decurg de aici învățăminte exemplare pentru aplicația critică. În aceeași idee ca și Mihail Ralea, Tudor Vianu, reluînd o observație a lui Albert Thibaudet, acordă criticii un anumit liberalism al conștiinței de sine, cea mai eficace fiind aceea „care se dovedește aptă a reflecta opera cu cît mai multe mijloace și din cît mai multe puncte de vedere”, înfrîngînd prin înțelegere simpatetică fatalitatea structurilor.

Tudor Vianu este un spirit prin excelență sintetic, refăcînd pe plan intelectual superior sistemele de valori. Credința sa a fost unitatea specifică, ce își subordonează dialectica varietatei. Această opțiune o imprimă și cercetărilor sale de estetică, exprimîndu-și dezacordul (v. *Dualismul artei*, 1925) față de acei esteticieni (Nietzsche, Alois Riegl, Dilthey) care au urmărit în artă mai mult diferențialul decît comunul. Urînd acest principiu și avînd la bază o vastă documentare, Tudor Vianu a realizat în cultura noastră un tratat sistematic, conceput exhaustiv, de un mare interes intelectual — Estetică.

TITU POPESCU

VIAȚA EDITORIALĂ

Cartea de muzică

Standurile librărilor oferă cu suficientă larghețe, alt specialistului cîl și iubitorului de muzică, un mănunchi de ultime apariții editoriale deosebit de utile.

Lucrarea Pagini de cronică muzicală, o selecție de piese critice culese din presa anilor 1915—1938 de Emanoil Ciomac, ilustrează viața muzicală din trecutul nostru muzical. Apoi Momente și figuri în istoria muzicii românești, o carte de dr. I. Weinberg, pasionat iubitor de muzică, om de o vastă cultură și largă informație, care, în fraze convingătoare, cucerește prin logica și căldura expunerii, prezintă evenimente mai puțin cunoscute, dar semnificative ale dezvoltării muzicii românești.

Pe aceleași coordonate, dar propunîndu-și obiective de cea mai mare însemnătate, se înscrie lucrarea Începuturile muzicii culte românești, elaborată de

compozitorul Doru Popovici și muzicologul Constantin Miereanu. Pornind de la afirmația lui Blaga, notată în motto: „Cu greutatea trecutului ne-am obișnuit ca și cu greutatea atmosferei: nici n-am putut lua în considerare cunoștințele de istorie, estetică și compoziție” asupra celor mai reprezentativi creatori formulează puncte de vedere noi, care evidențiază mai deplin contribuția acestora la evoluția muzicii ca artă. De o surprinzătoare adîncime este capitolul destinat creației beethoveniene (altă de mult comentată) sau cel dedicat lui Schubert. O caldă pledoarie punctată de argumente de neîndrăgita, pentru o operă și un artist pe nedrept ignorate de contemporanii lui, descriator de noi căi în muzică, creator al unei dramaturgii simfonice noi și a unor valori inestimabile în domeniul liedului.

T. TOHAI

VERSURI

Spre dragoste

Nu știu de cînd am început
să te caut
N-aveai nici nume,
nici contur definit.
Te-am urmărit prin codri
halucinat de-un flaut
Și n-am găsit printre fagi
decît coloane fără sfîrșit.

D. GEMENEL

Intrepătrunderi

Nu mă mai pot desprinde
De tine.
Mă înfășor liane tot mai lungi
Sîntem pomi îmbrățișați în furtună
Și-mbrățișerile trec în rădăcină
Prelungi...

Ne curge o sevă secretă
Prin trunchi

Iubitele, nu-mi ești,
Nu-ți sînt povară
Și dacă trunchiul meu
Va cădea în genunchi,
Toamnă-i pe răni
O licoare amară...

MIRA PREDĂ

ȘEZATOARE LITERARE

Joi seară a avut loc cea de-a treia șezătoare literară organizată în acest an de biblioteca „Astra” în colaborare cu cenaclul literar sibian. De data aceasta, șezătoarea a fost consacrată prozei. Au citit din lucrările lor scriitorii Paul Constant, Nicolae Ladmiss Andreescu, Mircea Avram și Aurel Călinescu.

EXPERIMENTUL TEATRAL

lui modern; elvețianul Fr. Dürrenmatt găsește că lumea contemporană poate fi înfățișată scenic nu prin mijloacele perimate ale tragediei, ci printr-o formă specială a acesteia și anume, comedia tragică; „tinerii furioși” își exprimă dezaprobarea față de realitățile engleze contemporane printr-o dramaturgie bogată în forme, în care înfîlînim și realismul tradițional, al cărui exponent de frunte este americanul Arthur Miller.

Noțiunea de experiment se precizează uneori insuficient mai ales în cadrul studiourilor care activează pe lîngă teatre: cu ce scop se experimentează, ce se experimentează? Se experimentează un text, de obicei mai puțin cunoscut, utilizînd mijloace de expresie noi pentru a-i verifica valențele și permeabilitatea, sau se experimentează formula spectacolului, unele rezolvări neobișnuite ale acestuia și creațiile regizorale, scenografice și actoricești?

În fapt, experimentul teatral există cu certitudine de la prima manifestare cu caracter de reprezentare, deoarece nu există artist autentic care să nu caute forme noi pentru idilele noi. Dacă acceptăm aceasta, orice creație conține note experimentale.

Pe lîngă inovațiile efectuate de diverși creatori, teatrul, ca organism complex, tinde în permanență spre inovație și datorită caracterului său de artă de sinteză. E firesc deci ca teatrul, pentru a se putea modifica, să acumuleze experiența unor arte (muzică, plastică, poezie) care, la rîndul lor, sînt supuse evoluției.

Viața teatrală românească dintr-acele două războaie cunoaște personalități, puncte de plecare pentru noi căutări.

Experimentul teatral își verifică necesitatea și prin faptul că presupune o stare activă în fața realității, o obligație permanentă de largire a cunoașterii, strîns legată de actul creației.

S-a discutat mult despre relația dintre tradiție și inovație în spectacolul de teatru. Pentru realizarea momentelor de echilibru dintre acești termeni antinomici, este necesară o permanentă interferență a lor, relația tradiție-experiment fiind esențială și constituind preocuparea unor lucrări contemporane demne de luat în considerare. Astfel, T. S. Eliot, într-un articol intitulat *Tradiție și talenți individuali*, scrie: „... dacă singura formă a tradiției (...) ar sta în urmarea drumurilor generației imediat precedente nouă, într-un spirit de adăruire oarbă sau timidă la succesele ei, tradiția ar fi descurajantă. Am văzut multe asemenea curente pierzîndu-se repede în nisip; și nouitatea este mai bună decît repetiția. Tradiția este un lucru cu o mult mai largă semnificație. Ea nu poate fi moștenită și, dacă o dorești, trebuie s-o obții prin multă muncă. Ea include,

între altele, puncte de plecare pentru noi căutări.

Experimentul teatral își verifică necesitatea și prin faptul că presupune o stare activă în fața realității, o obligație permanentă de largire a cunoașterii, strîns legată de actul creației.

S-a discutat mult despre relația dintre tradiție și inovație în spectacolul de teatru. Pentru realizarea momentelor de echilibru dintre acești termeni antinomici, este necesară o permanentă interferență a lor, relația tradiție-experiment fiind esențială și constituind preocuparea unor lucrări contemporane demne de luat în considerare. Astfel, T. S. Eliot, într-un articol intitulat *Tradiție și talenți individuali*, scrie: „... dacă singura formă a tradiției (...) ar sta în urmarea drumurilor generației imediat precedente nouă, într-un spirit de adăruire oarbă sau timidă la succesele ei, tradiția ar fi descurajantă. Am văzut multe asemenea curente pierzîndu-se repede în nisip; și nouitatea este mai bună decît repetiția. Tradiția este un lucru cu o mult mai largă semnificație. Ea nu poate fi moștenită și, dacă o dorești, trebuie s-o obții prin multă muncă. Ea include,

în primul rînd simțul istoric (...) și simțul istoric include nu numai percepția a ceea ce este trecut în trecut, dar și percepția a tot ce este prezent în el”.

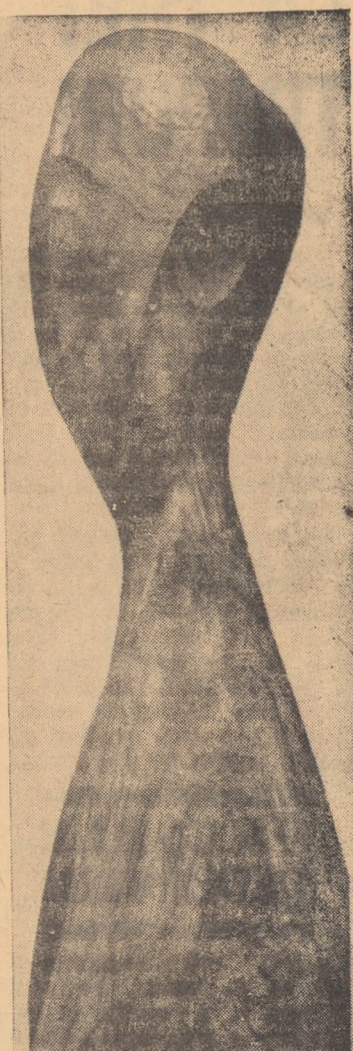
Dînd exemple din cele mai izbitoare spectacole românești ale ultimelor stagioni, nu vom face altceva decît să ilustrăm necesitatea experimentului, să arătăm că cele mai valoroase puneri în scenă sînt rezultate unor căutări inovatoare, îndrăznețe, întreprinse cu convingere. Fără acestea n-ar fi existat „Clipe de viață”, „Troilus și Cressida”, „Roco-cerii”, „Nu sînt Turnul Eiffel”, „D-le carnavalului” etc.

Este elocvent că, în arta spectacolului, reușitele inovatoare și descoperirile rezistente și-au făcut loc prin a începe să neghe moștenirea teatrului burghez al veacului al XIX-lea și, în același timp, aceste reușite și descoperiri au apelat la unele mijloace de veche tradiție ale spectacolului popular, capabile să inspire și să tonifice.

Experimentul teatral veritabil, care nu pornește de la o formulă magică vizînd efecte de suprafață, care constituie o etapă cîștigată și în același timp o platformă pentru o nouă acce-

șune cu o direcție precisă, înfîlîtură ceea ce nu este necesar și păstrînd utilul, poate și trebuie să devină un sprijin esențial al creației, un ajutor permanent al teatru public și pentru creatorii spectacolului.

Rareș CORNEA

Ilustrațiile din această pagină reproduc trei din lucrările sculptorului sibian ION CĂRAMIDAR:

„Meditație”

„Dublu portret”

„Tindală”

Foto: FR. NUSS

MEDIAȘUL LA TREI TIMPURI

(Urmare din pag. 1)

trecutului cultural ardelean, devenit membru corespondent al Academiei Române.

Trec cu toții pe sub zidurile vechilor școli medieșene care și-au temelile puse încă în veacul al XVI-lea, pe sub turnul trompetelor sau al auzurilor, evocând prin înșiră viața lor legată de acest oraș vechi, de liniștea ori de restrângerile ale Mediașului de altă dată.

Alături de vechile stampe ale unor xilografi medieșeni ca Schullenberg, portretele lor fac parte din peisajul spiritual al Mediașului de până mai ieri, peisaj care, zi de zi, dobândește noi valențe spirituale și materiale.

PREZENTUL

Nu știu dacă în evul mediu Mediașul și-a găsit locul pe care-l avea între zidurile sale, într-o hruță tălmăcită, vreun alchimist... Azi însă în cetatea Mediașului se practică o „alchimie” sui generis: în cuproută ciudate — nisipurile în amestecuri care nu sînt nici o taină — ard și se prefac în cupele și vasele de clesat ale vechilor basme; fire răscuite deopotriva din puful bumbacului, ori din nebulă gaze se țes în pinzeturi și în postavuri de mare căutare; hărnicia minilor și iscusința minților se prefac în bulgărele de aur al zilelor noastre; fericierea și bunăstarea oamenilor.

În cuprinsul vechii cetăți a Mediașului, s-au ridicat, — din fier, din beton, din sticlă — alte cetăți cu nume care trec dincolo de fruntăriile țării: „Vitrometan”, „Salconserv”, Fabrica de geamuri...

Fire nevizitate străbă meridiane și paralele, ducând numele acestor noi cetăți pînă în nordica Anglie, pînă pe malurile Rinului, sub timpla albă a Mont-Blancului, în înșorita Italie, sub cerul legendarului Bagdad, ori tocmă dincolo de ocean, în Statele Unite ale Americii.

Zidurile vechi s-au dat la o parte nemaiputînd cuprinde viața orașului, și dincolo de ele s-au înălțat cartiere noi: „Vitrometan”, „Chimigaz”, „Gura Cimpului”.

Vechilor frumuseți, Mediașul a adăugat altele, pe potiră timpului. Hărnicia acestora și-a aflat răsplata cînd, sîrbătorindu-și memoria vîrstă, anul trecut, Mediașul a primit o înaltă distincție, Ordinul Steaua Republicii Socialiste România, clasa I.

Poate că nu e chiar așa, dar mi s-a părut că o rază a Stelei strălucite pe pieptul fiecărui medieșean.

VIITORUL

Se poate ca acum cine știe cite veacuri vreun astrolog să fi încercat să citească în stele viitorul acestui oraș. E sigur însă că n-a avut nici fărîmă din fantezia trebuitoare ca să-și închipuie a milionimea parte a realității lor de azi! Iar azi, medieșenii n-au nevoie de astrologi care să le citească viitorul.

Ei cred în ei înșiși și-n ideile care-i animă, cred în puterea lor creatoare, în drumul pe care și l-au ales.

Visurile lor se exprimă în calcule matematice, se înscriu pe planșetele proiectanților și se realizează, zi de zi, lună de lună, an de an — fără greș.

Vechilor însemne heraldice ale orașului li s-a adăugat, recent, stema de municipiu. E — dacă vreți — o înobilare contemporană, care ridică Mediașul în ierarhia orașelor țării, pe o treaptă nouă. O treaptă care obligă chiar mai mult decît tradițiile seculare. Un salt înspre orașul modern de mine, care, păstrîndu-și vestigiile de seamă ale trecutului, știe să le încadreze armonios noului.

De pe acum, planurile, schițele de pe planșetele proiectanților au început să prindă viață: peste 280 de apartamente, o gară modernă, un palat al poștelor și telefoanelor, un club sindical, un complex hotelier — își ridică sau își vor ridica în curînd siluetele, concurînd în înălțime cu vechiul turn al trompetelor.

Viitorul se prefigurează în siluetele acestora, care vor schimba an de an peisajul medieșean. De fapt viitorul a și început.

La creșa nr. 2 din strada Spartacus din Sibiu copiii se bucură de o bună îngrijire. Foto: FR. NUSS

sport... sport... sport...

PLEDOARIE PENTRU ÎNOT

Forța și suplețea, curajul și dirigența de a învinge un obstacol — iată numai cîteva din calitățile pe care le dobîndește un tînr care practică (de la o vîrstă fragedă) cu regularitate înotul. Armonia fizică, robustețea (a se citi un corp sănătos, pregătut pentru multe încercări ale vieții) sînt altele atribute pe care le conferă acest sport celor care și l-au introdus în activitatea lor cotidiană. Există în lume copii ce au deprins mișcările necesare menținerii corpului la suprafața apei înainte de a învăța să meargă. Sînt și cazuri de octogenari care au traversat Canalul

Mîncii. Iată exprimată destul de lapidar marea universalitate a ÎNOTULUI. A pleda în favoarea practicării sale nu se pare (fără exagerare) că v-am aduce la cunoștință descoperirea Americii! Și totuși...

Cu destui ani în urmă, Sibiuul a dat țării noastre mai mulți recordmani și campioni. Se putea vorbi, pe aceste meleaguri, chiar despre o frumoasă tradiție susținută de o reală bază de masă în rîndurile elevilor. Se va spune, cu siguranță, că și astăzi sibiienii au în persoana lui Ioan Miclăuș (elev în anul I al Grupului școlar tehnic profesional) un veritabil „delfin”, campion de juniori al României. Dar parafrazîndu-l pe celebrul poet francez François Villon adăugăm: unde ne sînt înotătorii de altă dată?...

Unde mergem?

FOTBAL

SIBIU: stadion „Metalul”, ora 11, A.S.A. Sibiu — Metalul Tr. Severin — divizia C; ora 9,30, C.S.M. Sibiu — Unirea Tâlmaci — campionat județean de juniori.

MEDIAȘ: stadion Gaz metan, ora 11, Gaz metan — C.S.M. Sibiu — divizia B; ora 9,15, Gaz metan — Școala sportivă Sibiu — campionat județean de juniori.

COPȘA MICĂ: stadion „1 Mai”, ora 11, Metalul Copșa Mică — Minerul Bihor — divizia C.

HANDBAL

SIBIU: Teren Lucașfăur, începînd cu ora 9, „U” Timișoara — Mureșul Tg. Mureș, C.S.M.S. — „U” Cluj, Liceul nr. 4 Timișoara — Chimia Or. Victoria, C.S.M.S. — „U” Timișoara, Mureșul — Liceul nr. 4 și Chimia — „U” Cluj — partide în cadrul turneului fulger dotat cu „Cupa C.S.M.S.”

CISNADIE: Turneu de handbal masculin, dotat cu „Cupa textila”, organizat de formația locală în cadrul pregătirilor pentru reluarea returului campionatului republican.

Am avut curiozitatea să aflăm cîți elevi din acest oraș practică în mod organizat — la îndemnul părinților, sau din proprie inițiativă — înotul. Răspunsul a fost dezolant: cu oarecari aproximativ — 160. Din aproape 25.000 elevi. Nici măcar 1%!

Situația nu prezintă o noutate, în ciuda unor repetate încercări ale citorva entuziaști (rapoartele și proiectele lor mai zac probabil tot prin sertare), de a o remedia cît de cît. Și iată-ne în fața faptului care surprinde cel mai mult. Cum de a fost posibil ca ani în șir, aproape toți factorii care și-au adus o contribuție la educarea și călirea tinerului nostru (organizațiile de pionieri, ale U.T.C., asociațiile și cluburile sportive) să rămîie insensibili în fața unei asemenea probleme?

Există în Sibiu o piscină (să-i zicem așa) acoperită, pe care și-ar dori multe alte orașe. Ea este pusă la dispoziția celor ce practică în mod organizat înotul doar 28 de ore pe săptămîină! Cît despre condițiile pe care le oferă, să nu mai vorbim. În restul timpului, bazinul se transformă în baie populară. Se mai află în oraș și o piscină de dimensiuni (dar nu-mai dimensiuni) olimpice, administrată de C.S.M. (care nu are o secție de înot!). Așa nefîind însă încălzită, bazinul poate fi practic folosit numai două luni într-un an. Cîtușdăna capătă proporții în momentul cînd

aflăm că de fapt această bază (a se citi — ștrand public) nu-i poate găzdui pe sportivi nici măcar în cele 8-9 săptămîni, aceștia fiind nevoiți a căuta ospitalitate în alte centre!

Sînt fapte evidente, pe care nimeni, sau aproape nimeni, nu le-a sesizat. Oare beneficiile proprietarilor Băii Populare (Întreprinderea comunală) pot fi mai mari decît pierderile imense, cu evidente rezonanțe sociale, care decurg din faptul că această bază nu este pusă la dispoziția școlilor sibiene? Să fi trecut neobservate condițiile vitrege ale bazinului descoperit (nici un for nu se gîndește la posibilitățile de încălzire a apei, realizabile cu puțină inițiativă și competență), datorită cărora doar 50-60 de copii pot căpăta lecții de înot în timpul sezonului? Iată întrebări care și cer cu stringență un răspuns. Sau mai multe...

Problema, în întreaga-i complexitate, nu poate fi ruptă de activitatea de performanță. Pentru că, la urma urmelor, înotul — sport cu o foarte largă răspîndire — se află în primul eșalon al disciplinelor olimpice. Dar despre ce fel de performanță poate fi vorba într-un oraș în care baza de selecție este aproape inexistentă. Astfel, cei doi vajnici tehnicieni, care nu și-au trădat marea dragoste, maeștrii sportului F. Heitz și H. Wittemberger (cărora de curînd li s-a adăugat mai tîrziu ajutor N. Dembitchi) sînt puși în dificilă situație de a-și irosi adesea timpul și pricepere cu unii elevi care doresc să practice cu fervoare acest sport, dar din păcate nu înțeleg calități absolute necesare atingerii unor performanțe. Mai mult

Ce oare am mai putea adăuga pledoariei noastre pentru sănătatea tineretului din oraș, pentru asigurarea unei plăcute activități, cu sensuri majore, tuturor școlărilor din Sibiu?

A. VASILIU

atacat destul de confuz (ratînd și o lovitură de 7 metri), dînd posibilitate tinerii formații a Liceului nr. 4 din Timișoara să obțină o victorie facilă cu scorul de 6-3 (1-1). Învîntoarele au sesizat cu ușurință faptul că echipa sibiiană se replea adesea foarte lent în apărare, și a folosit cu mult succes contraatacul (a marcat 5 goluri din asemenea acțiuni).

Revelația primei reuniuni a fost însă tîrnă reprezentativă a orașului Victoria. „7”-le Chimiei a impresio-

Buletine de știri: 11,00; 24,00; 1,00; 2,00; 4,00 (programul I); 6,30; 7,45; 9,30; 16,00; 19,00; 0,55; 1,00 (programul II).

Radiojurnale: 14,00; 20,00; 22,00 (programul I); 13,00; 21,00; 23,00 (programul II).

Emisiuni literare: 22,30 — Moment poetic. De dragoste: Versuri de Charles Baudelaire (programul I); 17,30 — Revista literară radio (programul II).

Teatru radiofonic: 20,20 — Izbinda în zori de zi, de Suto Andras (programul I); 8,00 — Teatru radiofonic pentru copii: „Nepoții lui Pitagora”.

Muzică simfonică și de operetă: 9,30; 14,10; 22,40 (programul I); 7,20; 9,00; 11,00; 13,10; 15,00; 16,05; 17,15; 18,00; 20,00; 23,07; 23,42 (programul II).

Muzică ușoară și de jazz: 8,00; 11,07; 13,00; 18,00; 18,30; 19,30; 21,00; 22,20; 23,00; 0,05-5,00 (programul I); 9,33; 10,30; 12,45; 13,55; 14,10; 15,40; 16,30; 19,05; 20,30; 21,10; 0,05 (programul II).

Muzică populară: 10,40; 14,30; 18,15; 19,00; 20,10 (programul I); 6,00; 7,00; 7,54; 9,15; 12,30; 16,50; 21,40 (programul II).

R.C. 2 în derivă

Aseară, la o oră tirzie, așteptam tramvaiul în fața Muzeului Brukenthal. Și nu venea. Tămăc cînd mă hotărîm s-o iau per-pedis, zăresc un vapor. Am pus batista în vîrfurile umbrelor și i-am lansat un S.O.S. După un minut, a ancorat lîngă mine.

— Încotro? — mă întreabă vaporul.

— Pînă la „Bulevard”. Ti-e în rută?

— Te duc.

— N-ai vrea să te-ncurci?

— Urcă-te că sînt gol. Nu navlolesc nimic.

M-a luat la bord și am început să navigăm. Dau să-mi aprind o țigară, dar simt un miros ciudat.

— Nu cumva ești trotolier? — l-am întors.

— Ba da. Însă poți fuma. Sînt golit de la 23 februarie, chiar din ziua lansării la apă. Fiindcă atunci am și eşuat.

B-am privit crucis, convins că am de-a face cu un vapor nebun. Zdrăvăn în nici un caz nu putea fi, din moment ce cutrearea caldarimului noaptea. Era să-l rog să acosteze în colțul unei străzi și să-mi vîd singur de drum. Observă cumpăna mea și-mi zice:

— Ți se pare curios că am fost plin încă de la lansare și că tot atunci am eşuat, așa?

— Oarecum. Da? de ce nu te duci pe ocean?

— Pentru că sînt un vas cu obraz. Nu pot pleca fără să recompensez, cit de cit, pe constructorii mei navali. Fac și eu ce pot pentru ei. De pildă, stau prin preajma gării, la trenurile de noapte, cînd nu există tipene de tramvai sau autobuz, și îmbarc pasagerii.

— Ți se pare curios că am fost plin încă de la lansare și că tot atunci am eşuat, așa?

— Oarecum. Da? de ce nu te duci pe ocean?

— Pentru că sînt un vas cu obraz. Nu pot pleca fără să recompensez, cit de cit, pe constructorii mei navali. Fac și eu ce pot pentru ei. De pildă, stau prin preajma gării, la trenurile de noapte, cînd nu există tipene de tramvai sau autobuz, și îmbarc pasagerii.

— Ți se pare curios că am fost plin încă de la lansare și că tot atunci am eşuat, așa?

— Oarecum. Da? de ce nu te duci pe ocean?

— Pentru că sînt un vas cu obraz. Nu pot pleca fără să recompensez, cit de cit, pe constructorii mei navali. Fac și eu ce pot pentru ei. De pildă, stau prin preajma gării, la trenurile de noapte, cînd nu există tipene de tramvai sau autobuz, și îmbarc pasagerii.

— Ți se pare curios că am fost plin încă de la lansare și că tot atunci am eşuat, așa?

— Oarecum. Da? de ce nu te duci pe ocean?

— Pentru că sînt un vas cu obraz. Nu pot pleca fără să recompensez, cit de cit, pe constructorii mei navali. Fac și eu ce pot pentru ei. De pildă, stau prin preajma gării, la trenurile de noapte, cînd nu există tipene de tramvai sau autobuz, și îmbarc pasagerii.

— Ți se pare curios că am fost plin încă de la lansare și că tot atunci am eşuat, așa?

— Oarecum. Da? de ce nu te duci pe ocean?

— Pentru că sînt un vas cu obraz. Nu pot pleca fără să recompensez, cit de cit, pe constructorii mei navali. Fac și eu ce pot pentru ei. De pildă, stau prin preajma gării, la trenurile de noapte, cînd nu există tipene de tramvai sau autobuz, și îmbarc pasagerii.

— Ți se pare curios că am fost plin încă de la lansare și că tot atunci am eşuat, așa?

— Oarecum. Da? de ce nu te duci pe ocean?

— Pentru că sînt un vas cu obraz. Nu pot pleca fără să recompensez, cit de cit, pe constructorii mei navali. Fac și eu ce pot pentru ei. De pildă, stau prin preajma gării, la trenurile de noapte, cînd nu există tipene de tramvai sau autobuz, și îmbarc pasagerii.

— Ți se pare curios că am fost plin încă de la lansare și că tot atunci am eşuat, așa?

— Oarecum. Da? de ce nu te duci pe ocean?

— Pentru că sînt un vas cu obraz. Nu pot pleca fără să recompensez, cit de cit, pe constructorii mei navali. Fac și eu ce pot pentru ei. De pildă, stau prin preajma gării, la trenurile de noapte, cînd nu există tipene de tramvai sau autobuz, și îmbarc pasagerii.

— Ți se pare curios că am fost plin încă de la lansare și că tot atunci am eşuat, așa?

— Oarecum. Da? de ce nu te duci pe ocean?

— Pentru că sînt un vas cu obraz. Nu pot pleca fără să recompensez, cit de cit, pe constructorii mei navali. Fac și eu ce pot pentru ei. De pildă, stau prin preajma gării, la trenurile de noapte, cînd nu există tipene de tramvai sau autobuz, și îmbarc pasagerii.

— Scuză-mă, vaporule, dar ești într-o doagă. Serviciile astea pot mulțumi, cel mult, primăria Sibiului. Este adăvărat că dacă sosești noaptea în oraș trebuie să te cari cu bagajele și cu limba scoasă d-un cot, din lipsă de vehicule I.T.S., dar nu înțeleg ce satisfacție le dă constructorilor tăi cursa nocturnă în slujba municipalității.

— Uite cum stă cazul. Eu sper că primăria o să bage de seamă!

— Deci, dubiu.

— Sau formația de lucru care a executat obiectivul, sub conducerea maestrului M. Ungureanu, a făcut lucru de minunăție...

— Păi, n-ai avut o recepție, un certificat de calitate?

— Nu, că beneficiarul, prin dirigințele șantierului Hentz That, a semnat de primire fără... recepție.

— Adică, i-a dat o polită în alb.

— Exact. Și constructorii au încasat și banii pe lucrarea terminată, dar nerealizată, plătită, dar neluată în primire, care...

— Îți mulțumesc, vaporule, debarcă aici!

— Ce părere ai, vor plăți? Sînt îngrijorat pentru dîinii.

— De! Eu cred că ideea ta cu transportul nocturn poate fi salvatoare. Fixează-ți și un tarif, vară banii la municipalitate, poate într-un an-doi, pînă s-o trezi I.T.S.-ul să te concureze, acoperi dauna.

— În regulă, plec înapoi, că sosește accelerarea de 0,36.

Și s-a dus.

GH. FILIMON

chiar, celui mai bun înotător al orașului, i se oferă posibilități de a acumula cantitativ într-o săptămîină (de pildă), mai puțin decît reușesc sportivi, de aceeași vîrstă și vaoale, din București sau Reșița, în două zile!...

Or, e limpede că în atari condiții nici campionul „delfinilor”, și nici mai micuții săi parteneri de antrenament de la Școala sportivă (singura secție care desfășoară o activitate regulată), printre care E. Hanert, M. Moldovan, T. Schneider, D. Roth, Renate Kartman, Mariana Cătană, Mi-oara Covaci, Monica Müller se disting cu reale perspective, nu vor avea șanse de a urca prea sus treptele măiestriei.

Ce oare am mai putea adăuga pledoariei noastre pentru sănătatea tineretului din oraș, pentru asigurarea unei plăcute activități, cu sensuri majore, tuturor școlărilor din Sibiu?

A. VASILIU

crare. ÎN NUMAI DOUA ZILE AU FOST PLANTATI CARTOFII PE MAI BINE DE 4 HECTARE.

La Amnaș

Înginerul Vasile Matei, de la C.A.P. Amnaș, ne comunică prin telefon că lucrările agricole de primăvară se găsesc și aici în plină desfășurare. Pe terenurile mai zvințite tractoarele pregătesc patul germinativ pentru cultura sfecele de zahăr, a cartofului, cit și pentru ceapă. Ovăzul a fost semănat pînă în prezent pe 6 hectare. S-au administrat, de asemenea, 42 tone îngrășăminte chimice pe 160 hectare. În ceea ce privește lucrările de îmbunătățire pe pășuni și fînețe, s-au curățat și grăpat 200 hectare, iar pe 4 hectare s-au executat lucrări de defrișare a arboretului.

Țăranii cooperatori din Sîlnic ce mai așteaptă?

Mai există și unități agricole în care situația însămînțărilor, ca și celelalte lucrări de primăvară, sînt nesatisfăcătoare, data fiind slaba preocupare a consilierilor de conducere. La C.A.P. Sîlnic, de exemplu, a fost prevăzut în plan a se însămînța, în prima etapă, 20 hectare cu ovăz, 25 cu orzoaici, 45 hectare cu sfeclă de zahăr, 10 hectare cu sfeclă furajeră și un hectar cu morcovi, dar pînă ieri nu se realizase aproape nimic. Încetinirea cu care se desfășoară lucrările agricole în această unitate, președintele C.A.P. Nicolae Hanea nu o poate pune nicicum pe seama timpului neprielnic. Adeverata cauză va trebui s-o caute în neseriozitatea cu care este privită campania agricolă, în slaba organizare a muncii, în utilizarea necorespunzătoare a tractoarelor, mașinilor și atelelor. Această situație va trebui însă curmată cît mai repede. Nerespectarea termenelor optime pentru executarea lucrărilor agricole poate avea serioase repercusiuni asupra producției. În consecință, se cer a fi luate măsuri urgente pentru impulsianarea ritmului, pentru ca în următoarele zile să fie însămînțate toate culturile prevăzute pentru această perioadă.

Concluzia ce se desprinde confirmă faptul că acolo unde consiliile de conducere, cadrele tehnice nu au organizat temeinic activitatea, nici lucrările agricole nu se desfășoară la nivelul cerințelor. Este deci necesar să se ia toate măsurile de care depinde accelerarea ritmului însămînțărilor și a celorlalte lucrări.

PALORI PE FAȚADELE ORAȘULUI

(Urmare din pag. 1)

Întărm pe bulevardul Victoriei. Privim în dreapta la clădirile de la numerele 2, 4, 6. Toate zugrăvite într-un galben ciupit de dinții vremii, mohorite și plictisite parcă și ele de așteptarea! Mai sus, la numărul 20, un perete lateral, dar perfect vizibil de la distanță, expune trecătorilor, de ani de zile, o hartă indescifrabilă, mare, făcînd auzul desigur la „preocupările” sectorului 2 al I.L.L. Sibiu... Într-o majoritate covîrșitoare, clădirile acestui bulevard sînt galbene! Bulevardul caselor galbene? Sibiianul care-și cunoaște urbea știe că orașul lui este vopsit dintr-un spirit deplăsat de economie (vopseaua galbenă e cea mai ieftină!) într-o singură culoare galben! O rememorare a aspectului coloristic al clădirilor înstrășurilor și întreprinderilor din Sibiu se vădește a fi elocvent în sibiinul afirmației noastre: sînt toate galbene!

Este, desigur, de datoria plasticienilor și arhitecților, care nu lipsește Sibiului, să pună serios în discuție această problemă. Gospodarii orașului nu au nici cel mai mic motiv din lume pentru a le fi rușine să ceară părerea specialiștilor atunci cînd procedează la acțiuni edilitare menite să îmbunătățească aspectul municipiului.

Strada 1 Mai. Galben agasant și aici pe toate fațadele! Cu mici diferențe de nuanță, e drept! Casele de la numerele 2, 12 și 23 se aliniază pe lista celor pe care le-am pomenit anterior, cu aceeași lipsă de tratament gospodăresc. Cîtim pe strada Octombrie roșu.

Și iată-ne în fața celei mai importante așezări de cultură: Muzeul Brukenthal. Gîndul ne poartă cu respect la imensele valori pe care le posedă și la respectabila vîrstă de 151 de ani însă trăim un sentiment de nemulțumire. Splendidul baroc austriac al palatului pare mihi! Husa cenușie a pereților săi dă impresia să fie tot atît de vechi ca și muzeul. Ne surprinde! Aici, unde pinacoteca deține pînă de valoare arhicunoscută! Pentru a evita o eventuală confuzie, ne simțim obligați să menționăm că nu culoarea clădirii (poate cea mai potrivită), ci bătrînețea ei avansată șochează ochul.

Părăsim strada care cîntărește numele pașoptistului Magheru pentru a ne opri mult mai departe, la clubul uzinei „Independența”, pe strada Cetății cu rezonanțe istorice.

Un grup grăbit intră în clădire. Ne strecurăm și noi pentru a da peste un gang sumbru cu pereți negrijiți. Cine o fi avut teribila idee să conceapă aici o intrare asemenea celei de la menajerăa unui circ? În prezența unui lăcaș de cultură un astfel de „hol” cu o chichineată de ușă la intrare este echivalent cu o fluietătură în plin spectacol teatral!

Ajungem din nou, așa cum promiteam la începutul reportajului nostru, pe strada Nicolae Bălcescu, pe lîngă clădirea telefoanelor. Sus, deasupra ușii, pata de pe perete s-a făcut parcă și mai mare... Se ascunde, totuși, rușinat în penumbra serii, arătînd cu degetul mare în spate, spre birourile conducerii...

azi... azi... azi...

TIMPUL

Soarele răsare la 6 h 12 m și apune la 18 h și 32 m. Vreme ușor instabilă, cerul va fi temporar noros. Va ploua local. Vîntul va sufla potrivit, din sectorul vestic. Temperatura minimă va fi cuprinsă între 4 și 7 grade, iar temperatura maximă va oscila între 14 și 17 grade.

TEATRU

Formația Teatrului de stat din Tîrgu-Mureș prezintă în sala Teatrului de stat din Sibiu, la orele 11,00 și 16,00, piesa Mitică Popescu — comedie în trei acte, de Camil Petrescu, iar la ora 19,30 piesa Shakespeare și Napoleon, comedie anti-istorică, de George Bernard Shaw.

CINEMA

SIBIU: PACEA: Blestemul rubinului negru (orele 9,00; 11,30; 14,00; 16,30; 19,00; 21,00); TINE-RETULUI: Leul african (orele 10,00; 12,00; 14,30; 1

actualitatea internațională

Vietnamul de sud

Comunicatul comandamentului forțelor armate populare de eliberare

- 150 000 soldați și ofițeri ai inamicului scoși din luptă
- 2200 avioane și elicoptere distruse sau avariate
- 1 600 000 locuitori eliberați de sub administrația saigoneză

SAIGON 23 (Agerpres). — Comandamentul forțelor armate populare de eliberare din Vietnamul de sud a dat publicității un comunicat asupra succeselor obținute în decurs de 45 de zile, de la declanșarea, la 29 ianuarie, a ofensivei generalizate asupra instalațiilor militare și pozițiilor deținute de trupele americano-saigoneze, anunță agenția de presă „Eliberarea”. Forțele armate populare de eliberare, sprijinite de populație, se arată în comunicat, au atacat în această perioadă 20 de orașe și centre provinciale din Vietnamul de sud, între care Saigonul, Hue, Dong Ha, Quang Ngai, Pleiku și altele. Au fost supuse atacurilor forțelor patriotice circa 20 de aerodromuri importante, precum și mari baze militare americane, depozite de muniție și carburanți, situate în diferite provincii.

Potrivit unor date incomplete, se spune în comunicat, în perioada 30 ianuarie—15 martie, forțele patriotice din Vietnamul de sud au scos din luptă peste 150.000 de soldați și ofițeri ai inamicului, dintre care 45.000 de soldați și ofițeri americani și ai aliaților S.U.A. care participă la intervenția militară din această țară. În timpul atacurilor, menționează comunicatul, patriștii au provocat inamicului însemnate

pierderi materiale. Au fost distruse sau avariate la sol sau în aer aproximativ 2.200 de avioane și elicoptere, 3.500 de vehicule militare, 1.700 de mașini blindate, 300 de tunuri, iar 233 de nave au fost scufundate sau avariate. Totodată se arată în comunicat, forțele patriotice au distrus 823 de posturi militare americano-saigoneze și au incendiat peste 300 de depozite din dotarea armatei.

Preludiu al revizuirii strategiei S. U. A. în Asia de sud-est

WASHINGTON 23 (Agerpres). — Schimbarea din funcție a generalului Westmoreland, chiar dacă se anunță că el va ocupa un post „mai important” în ierarhia militară americană, a provocat vii reacții în capitala S.U.A. Observatorii politici apreciază că președintele Johnson i-a creat condiții onorabile pentru retragere, evitând aparența unor sancțiuni. În același timp, superiorul ierarhic al lui Westmoreland, generalul Sharp, comandantul forțelor americane din Pacific, este practic scos „la pensie”. În ca-

pitula americană se spune că noul ministru al apărării, Clark Clifford, și-a inaugurat mandatul încredințat, înlocuind pe unul dintre principalii responsabili ai angajării americane în Vietnam, deosebit de cunoscut în funcție, în august 1964, în momentul asă-zisului incident din Golful Tonkin, care a declanșat procesul de escaladare a agresiunii americane împotriva R. D. Vietnam. Generalul Westmoreland i se reproșează, în cercurile parlamentare, multe greșeli. El nu a înțeles metodele politice și militare ale inamicului. De asemenea, aflat timp cit a fost comandant, forțele americane au fost nevoite să suporte grele pierderi.

Cu toate asigurările date Washingtonului de Westmoreland, garnizoana americană de la Khe Sanh se află într-o situație din ce în ce mai precară. Din surse apropiate Pentagonului se spune că succesorul lui „Westy” va fi generalul Paul Abrams, adjunctul acestuia la Saigon. Observatorii politici subliniază că aceste schimbări în ierarhia militară americană ar fi un preludiu al revizuirii fundamentale a strategiei Statelor Unite în Asia de sud-est. Cu toate acestea este prematur să se tragă concluzii precise. În orice caz, politica vietnameză a Administrației este tot mai mult supusă criticilor.

Un nou incident la granița izraelo-iordaniană

TEL AVIV 23 (Agerpres). — Purtătorul de cuvânt al armatei izraeliene a declarat sâmbătă dimineață că deasupra râului Iordan au avut loc în cursul zilei de vineri noi schimburi de focuri între Israel și Iordania.

El a afirmat că schimbul de focuri s-a produs în timp ce o patrulă izraeliană intercepta o grupă a organizației „El Fatah” în apropiere de localitatea Geshar în Valea Bessan, la sud de lacul Tiberiada. Partea iordaniană a deschis focul de mortiere după care artileria izraeliană a ripostat — a declarat purtătorul de cuvânt izraelian menționând că nu au fost înregistrate victime sau pagube materiale.

AMMAN 23 (Agerpres). — Într-un comunicat militar iordanian se arată că între Iordania și Israel au avut loc vineri schimburi sporadice de focuri în regiunea Bakoura, la sud de lacul Tiberiada. Israelul a deschis focul cu mitraliere, după care partea iordaniană a ripostat. Comunicatul militar menționează că de partea iordaniană nu au fost înregistrate pierderi.

JAPONIA — În fotografie: O demonstrație la care peste 3.000 de persoane au protestat împotriva construirii unui spital de campanie american în Oji, Kita Ward-Tokio.

Luptele din Rhodesia

SALISBURY 23 (Agerpres). — Potrivit știrilor transmise de agențiile de presă în Rhodesia continuă luptele între armata rhodesiană și detașamente ale patriștilor africani. Într-un comunicat al organizațiilor care conduc lupta armată a patriștilor împotriva regimului rasist de la Salisbury, se arată că în timpul ultimelor acțiuni militare inițiate de patriștii africani 48 de soldați din armata rhodesiană au fost uciși. Angajind lupte cu unitățile armatei rhodesiene dislocate în regiunea ostilităților militare, forțele armate ale patriștilor africani înaintază adânc pe teritoriul Rhodesiei, se arată în comunicat. Patriștii africani au inițiat în regiunea Umvokes-Sinoia-Banket, situată la 150 km de Salisbury, o serie de atacuri reușite.

Autoritățile rhodesiene au mobilizat rezervești pentru a face față acțiunilor forțelor patriotice.

CRIZA POLITICĂ DIN PANAMA IA AMPLOARE

CIUDAD DE PANAMA 23 (Agerpres). — În Panama, criza provocată de intervenția președintelui republicii pentru a sprijini candidatul partidului guvernamental la alegerile prezidențiale, care vor avea loc la 12 mai, ia aspecte tot mai acute. La 24 martie, Adunarea Națională va lua în dezbateră posibilitatea schimbării președintelui, dacă el va fi

găsit vinovat. Opoziția, care deține majoritatea locurilor în parlament, îl acuză pe președintele Marco Robles de încălcarea prevederilor constituționale. La rândul său, șeful statului respinge aceste învinuiri, acuzând Adunarea Națională de „complot”.

Actuala criza se înscrie în lupta tradițională pentru putere între grupurile oligarhice din Panama.

Ziua Națională a poporului pakistanez

ISLAMABAD 23 (Agerpres). — Poporul Pakistanului a sărbătorit sâmbătă Ziua Națională. Acest eveniment a fost marcat în capi-

tala țării de o paradă militară. Cu acest prilej, a luat cuvântul ministrul apărării A. R. Khan.

Arestări masive la Salonic

SALONIC 23 (Agerpres). — După ce vineri pe clădirea Universității din Salonic a apărut o placardă mare conținând lozinci împotriva actualului regim, poliția a efectuat circa 400 de are-

stări în rândurile studenților — anunță Associated Press. Incinta universității a fost încercuită de forțe polițienești. În urma percheziției au fost găsite în interiorul universității și manifeste antiguvernamentale.

Campania electorală din S. U. A.

Casa Albă a trecut la contraatac

NEW YORK 23 (Agerpres). — Campania electorală pentru alegerile preliminare din statul Wisconsin, care vor avea loc la 2 aprilie, se intensifică. Cu această ocazie vor fi verificate șansele pretendenților la președinție și vor fi aleși delegații din partea acestui stat la Convenția națională a Partidului democrat, care își va începe lucrările la 26 august la Chicago. Ca și în alegerile preliminare din New Hampshire tema principală a campaniei electorale este războiul din Vietnam. Din partea Partidului democrat se înfruntă trei candidați și anume: senatorul Eugene McCarthy, senatorul Robert Kennedy, care și-a anunțat candidatura după rezultatele alegerilor din New Hampshire și președintele Johnson. Senatorul McCarthy desfășoară de câteva zile o campanie energetică subliniind dezacordul său cu politica administrației privind războiul din Vietnam. Luând cuvântul în mai multe orașe din statul Wisconsin, el a subliniat din nou necesitatea încetării bombardamentelor asupra Republicii Democratice Vietnam, deescaladarea acțiunilor militare și rezolvarea politică a conflictului din Asia de sud-est. O poziție asemănătoare o are și senatorul Robert Kennedy. În aceste zile, Casa Albă a trecut la contraatac. În ultimul timp, președintele Johnson a ținut o serie de discursuri, făcând apel la „unitatea națională” pentru sprijinirea actualei politici față de Vietnam. Partizanii săi au trecut la un atac fatig împotriva lui McCarthy declarând că cei care vor vota pentru acesta „ajută Hanoiul”. În Wisconsin sînt trimise importante personalități guvernamentale pentru a sprijini candidatura lui Johnson. Primul care a intrat în luptă a fost ministrul agriculturii, Freeman. În timpul primului său discurs la Universitatea din Madison a fost oprit de către cei 800 de studenți care formau auditriul, prin lozinci antirăzboinice.

De asemenea, un alt partizan al președintelui este actualul vicepreședinte al S.U.A., Humphrey, care a sosit în statul Wisconsin. El a pus însă în dificultate autoritățile americane, declarând recent într-un discurs pronunțat la Universitatea din Pittsburgh în statul Pennsylvania, că guvernul procedează în prezent la o „examinare aprofundată a problemei vietnameze” pentru a găsi cea mai bună cale de a obține pacea.

Partizanii lui McCarthy declară că el va obține cel puțin același număr de voturi ca și la New Hampshire. De asemenea, trebuie avut în vedere și faptul că în statul Wisconsin este cunoscută tradiția liberală. Pentru republicani — singurul candidat înscris pe listă, Richard Nixon — nu se pun nici un fel de probleme. Cu toate acestea, Nixon, care, în problema vietnameză are o poziție asemănătoare președintelui Johnson, ar putea să piardă numeroase voturi în favoarea lui McCarthy și Kennedy.

Proiectul noului „program de lucru” al P.C. din Norvegia

OSLO 23 (Agerpres). — Președintele Partidului Comunist din Norvegia, Reidar Larsen, a expus la Congresul partidului tezele principale ale proiectului noului „program de lucru” al comunistilor norvegieni. Referindu-se la problemele de politică externă, el a subliniat că Partidul Comunist din Norvegia se pronunță pentru ieșirea țării din blocul nord-atlantic și împotriva aderării la Piața comună. În perioada în care Norvegia s-a aflat în cadrul N.A.T.O., securitatea țării nu s-a întărit. În schimb, a spus el, s-a închețat convingerea că S.U.A. folosec țara noastră în scopurile lor războinice. De aceea, lozincă noastră este acum: „Pentru retragerea Norvegiei din N.A.T.O., pentru retragerea N.A.T.O. din Norvegia”.

În numele partidului, Larsen și-a exprimat solidaritatea față de lupta eroicului popor vietnamez împotriva agresiilor americane. Comunistii norvegieni vor lupta pentru încetarea imediată a bombardamentelor asupra R. D. Vietnam și pentru retragerea trupelor americane de pe teritoriul vietnamez.

Larsen s-a ocupat pe larg de problemele de politică internă, expunând principalele prevederi ale programului de luptă a comunistilor norvegieni pentru îmbunătățirea situației economice a oamenilor muncii, independența națională și unificarea tuturor forțelor de stînga ale țării.

VIETNAMUL DE SUD — Membri ai Frontului Național de Eliberare, acționând împotriva inamicului în regiunea Quang Tri.

PE SCURT ■ Pe scurt ■ PE SCURT

SPANIA — Măsurî împotriva centrelor universitare „răzvrătite”

Vineri, la sfîrșitul unei reuniuni a cabinetului spaniol, s-a anunțat instituirea unui grup special de studii care va face investigații în centrele universitare spaniole „răzvrătite”. S-a anunțat, de asemenea, că guvernul a imputernicit poliția să interzică acțiuni în incinta universităților ori de cîte ori va considera necesar. Această din urmă măsură are drept scop să suprimă o veche tradiție, potrivit căreia intrarea poliștilor în incinta centrelor universitare nu era permisă decât cu aprobarea decanului.

LIBAN — Azi, alegeri pentru Adunarea Națională

În două regiuni din Liban vor avea loc astăzi, duminică, alegeri pentru Adunarea Națională. Aproximativ 500.000 de alegători din Beirut și Libanul de nord vor alege 36 de deputați, mai mult decât o treime din numărul membrilor parlamentului.

Bormann și Mengele în Brazilia?

Ziarul brazilian „Ultima Hora” semnalează că organele de securitate braziliene admit în particular că criminalii de război nazisti, Simon Wiesenthal, a afirmat că atât Bormann cit și Mengele locuiesc pe teritoriul brazilian, foarte aproape de frontiera cu Paraguayul.

Componenta noului guvern finlandez

Noul guvern finlandez, prezidat de Mauno Koivisto, a depus sîmbătă jurămîntul în fața președintelui Urho Kekkonen.

Repartitia principalelor portofolii ministeriale este următoarea: ministru al afacerilor externe — Ahti Karjalainen, ministru al apărării — Sulo Sourtanon, ministru de interne — Angero Veaeayrynen, ministru al Justiției — Aaro Simonen.

Victoria profesorilor greviști din Columbia

Greva profesorilor columbieni de la școlile din departamentul Valle del Cauca declarată în urmă cu trei săptămîni s-a încheiat cu victoria greviștilor. Autoritățile locale au fost nevoite să promită satisfacerea revendicărilor greviștilor cu privire la sporirea salariilor și a alocațiilor destinate școlilor. Greva profesorilor a fost sprijinită de largi acțiuni ale diverselor pături ale populației.

MONTORI COSMICI

Piesele lansate de pe Pămînt vor fi montate de „tehnicienii Cosmosului” pe mari stații cosmice. Ei vor deveni membri ai echipajului, vor face reparații și montaje, vor descărca rachete de transport, vor construi nave cosmice noi și mai mari și după terminarea lor le vor întreprinde și repara.

Cum vor fi echipați acești montori cosmici, ce aparate și instrumente vor lua cu ei? Ce probleme vor avea de rezolvat și cum le vor rezolva?

În afară de pregătirea teoretică în domeniul astronomiei, astrofizicii, geofizicii, radiotehnicii, matematicii tehnice și altele, ei vor trebui să cunoască în toate amănuntele tehnica modernă a rachetelor și a zborurilor, adică vor trebui să aibă pregătirea cosmonauților.

Primul și cel mai important echipament al montorilor este costumele de cosmonaut. Cu toate că o dată cu dezvoltarea tehnicii rachetelor importanța costumelor scade, deoarece cabinetele lor sînt bine ermetizate, costumele de cosmonaut rămîne „salopeta de lucru” a montorilor. Prima probă practică a unui asemenea costum a fost făcută în Cosmos de către cosmonautul Leonov, care

a realizat și prima montare în Cosmos. Timp de aproape 10 minute cit a stat în afara navei cosmice, el a demontat camera de filmat așezată în partea exterioară a navei. Instalația de climatizare se afla în „vanișă” de pe spatele cosmonautului. Un

cablu de siguranță, în care se aflau și cablurile electrice ale legăturii telefonice și diferiți emițători, îl lega pe cosmonaut de navă. Prin urmare și acest cablu face parte din echipament.

Viitorii montori cosmici vor purta încălțăminte specială cu talpă magnetică care le va permite să calce pe suprafața navelor și să stea într-o poziție stabilă. În afară de costumele de cosmonaut, „vanișă” de clima-

tizare, cablul de siguranță, amortizoarele de șocuri, încălțămîntea magnetică, echipamentul va cuprinde cu siguranță și o stație energetică autonomă, de pildă, baterii solare.

Probabil că din echipament nu va mai face parte așa-numitul „pistol cu reacție”,

deoarece cosmonauții nu au putut să-l utilizeze cu folos — cosmonautul american White, de exemplu, se răsturna foarte des și numai cu ajutorul cablului a putut ajunge la navă sa.

În prezent, se încearcă centuri cu rachete care vor putea fi dirijate cu ajutorul unei bare de comandă, precum și „vanișă” cu motor. Împreună cu vanișele de climatizare, acestea formează așa-numitul sistem de manevrare.

Se lucrează deja sisteme de ajustaj, montate în costumele cosmonauților, care vor fi reglate automat de un mecanism electronic. Cu ajutorul unor mici mașini electronice ele calculează rapid și sigur schimbarea necesară sau dorită a direcției, precum și deplasarea necesară pentru asigurarea echilibrului. Ele sînt legate de dispozitive pentru măsurarea distanței și aparate care determină poziția în spațiu. Inexactitatea a precizării distanței a dus pînă acum la greșeli. Astfel, cosmonauții americani au făcut greșeli subapreciind de cinci ori distanța.

Montorii vor purta cu ei și toate aparatele și instrumentele necesare asamblării sau demontării pieselor în vederea reparațiilor mașinilor și aparatelor. Deocamdată nu se știe încă ce instrumente vor fi acestea și cum vor fi ele construite. Gama lor merge de la mașini de sudat, utilizînd energie solară, concentrată într-un punct cu ajutorul unor oglinzi speciale, pînă la aparate cu rază electronică, pistoale cu laser și chei de piulițe.

Oricum ar arăta aceste instrumente, nu încape îndoială că ele vor permite să se construiască stații cosmice mari și nave cosmice din diferite piese și agregate.

GOTTHOLT LEISNITZ

INDIA — În fotografie: Aspect cotidian pe una din străzile orașului Delhi, acolo unde civilizația de tipul cel mai modern conviețuiește încă alături de cea mai neagră miserie și sărăcie.